

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดเพชรบุรี

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความแพ่ง

ระหว่าง	นายสุนิตย์หรือสุนิศจ์หรือภีมนิช		โจทก์
	นายไกรฤกษ์	ที่ ๑	
	นายกฤษณ์	ที่ ๒	
	นางศิริพร	ที่ ๓	
	นางสาวศศิญา	ที่ ๔	
	ธนาคารออมสิน	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง เพิกถอนนิติกรรม

โจทก์ฟ้องขอให้ ศาลเพิกถอนการจดทะเบียนการทำนิติกรรมในที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๖๗๗๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างนับแต่โอนให้จำเลยที่ ๑ เนื่องจากมารดาโจทก์ไม่มีสติสัมปชัญญะ สมบูรณ์เพียงพอที่จะทำนิติกรรมได้ โดยจำเลยที่ ๒ ผู้เป็นแพทย์ออกใบรับรองยืนยันการตรวจสุขภาพและสติสัมปชัญญะอันเป็นเท็จ จำเลยที่ ๑ โอนขายที่ดินให้กับจำเลยที่ ๓ จากนั้นได้ร่วมกับ จำเลยที่ ๔ โดยไม่สุจริตจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินขายต่อให้แล้วนำไปจดจำนองกับจำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นนิติบุคคล อันเป็นการไม่ชอบ กับขอให้จำเลยที่ ๑ ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน

- ๒ -

พร้อมสิ่งปลูกสร้างคั่นกองมรดกตามพินัยกรรมแล้วโอนให้แก่โจทก์ หากไม่อาจดำเนินการได้ ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันใช้เงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ดูแลนางสายใจ มารดามาโดยตลอด ทั้งเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาล โจทก์มีนิสัยเกเร ไม่ดูแลมารดาแม้ยามเจ็บป่วย นางสายใจจึงยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๑ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ให้การว่า ไม่ได้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ปลอมลายมือชื่อนางสายใจ การโอนที่ดินให้จำเลยที่ ๑ เป็นไปตามความประสงค์ของนางสายใจ จำเลยที่ ๒ ใช้หลักเกณฑ์ทางการแพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสายใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ จึงออกไปรับรองแพทย์ให้ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๓ ให้การว่า ไม่เคยร่วมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ปลอมลายมือชื่อนางสายใจ นางสายใจไม่เคยเจ็บป่วยจนขาดสติสัมปชัญญะ จำเลยที่ ๓ ชำระค่าที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยสุจริต และเสียค่าตอบแทน ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๔ ให้การว่า จำเลยที่ ๔ ซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างมาโดยสุจริตและค่าตอบแทน ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๕ ให้การว่า จำเลยที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ.๒๔๘๙ ได้รับจํานองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน ขอให้ยกฟ้อง

- ๓ -

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า นางสาวใจ เป็นมารดาของโจทก์กับจำเลยที่ ๑ และนาย ไกรฤทธิ จำเลยที่ ๒ เป็นพี่ร่วมบิดาเดียวกันกับจำเลยที่ ๑ และนายไกรฤทธิ นางสาวใจถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่โรงพยาบาลทรวงอก ขณะอายุได้ ๘๗ ปี ระหว่างมีชีวิตอยู่ นางสาวใจเคยทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้โจทก์และจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ ต่อมา ได้ทำพินัยกรรมฉบับใหม่ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ พินัยกรรมฉบับนี้ระบุยกที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๖๗๗๙ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่โจทก์ แต่จำเลยที่ ๑ ถึง ที่ ๓ ร่วมกันปลอมเอกสารหนังสือมอบอำนาจของนางสาวใจ ฉบับลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ระบุยกที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ออกใบรับรองแพทย์ยืนยันว่า นางสาวใจมีสุขภาพร่างกายและสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ทุกประการ อันเป็นความเท็จ ซึ่งขณะนั้น นางสาวใจกำลังป่วยหนัก เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานที่ดินเชื่อว่ามีกรรมมอบอำนาจจริง จึงจดทะเบียน โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ จากนั้นจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๓ ได้สมคบกันโอนกรรมสิทธิ์ใน ที่ดินแปลงดังกล่าว ด้วยการซื้อขายในราคาเพียง ๘๑๙,๒๘๐ บาท แล้วจำเลยที่ ๔ ได้ร่วมมือ กระทำการโดยไม่สุจริต ซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโดยมิได้มีการชำระราคากันจริงแล้วนำมาจำนอง กับจำเลยที่ ๕

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นำสืบทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ ๑ กับที่ ๒ เป็นพี่น้องร่วมบิดา เดียวกัน นายไกรฤทธิ เป็นน้องของจำเลยที่ ๑ ส่วนโจทก์เป็นบุตรของนางสาวใจกับนายบุญฤกษ์

- ๔ -

จำเลยที่ ๓ รู้จักกับนางสายใจ มีความสนิทสนมรักใคร่กันมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี เดือนเมษายน ๒๕๕๔ นางสายใจเริ่มป่วย ขาหัก เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ โดยจำเลยที่ ๑ กับที่ ๒ เป็นผู้ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย ภายหลังทราบว่านางสายใจเป็นมะเร็ง จึงไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นค่ายาที่ไม่สามารถเบิกได้ โจทก์และนายไกรฤทธิ์ไม่เคยช่วยออกค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด นางสายใจประสงค์จะยกที่ดินพิพาทให้จำเลยที่ ๑ จึงทำหนังสือมอบอำนาจให้ไปดำเนินการที่สำนักงานที่ดิน แต่เจ้าหน้าที่แนะนำให้แพทย์ออกหนังสือรับรองว่า นางสายใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ จำเลยที่ ๒ ลงลายมือชื่อรับรอง จากนั้นจึงโอนที่ดินให้จำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ โอนขายให้แก่จำเลยที่ ๓ แล้วจำเลยที่ ๓ ขายต่อให้จำเลยที่ ๔

จำเลยที่ ๔ นำสืบว่า ไม่เคยรู้จักจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มาก่อน เมื่อพบว่ามีการประกาศขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจึงซื้อโดยสุจริต และเสียค่าตอบแทนในราคาตามท้องตลาด

จำเลยที่ ๕ นำสืบว่า จำเลยที่ ๔ มาทำสัญญาขอกู้เงินโดยนำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจำนองเป็นประกัน จำเลยที่ ๕ ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงรับจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไว้โดยสุจริต

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ พยานหลักฐานโจทก์และพยานหลักฐานจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ โดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติโดยมิได้โต้แย้งกันว่า จำเลยที่ ๑ และนายไกรฤทธิ์ เป็นบุตรของนางสายใจ กับนายบุญฤทธิ์ จำเลยที่ ๒ เป็นบุตร

- ๕ -

ของนายบุญฤกษ์ โจทก์เป็นบุตรของนางสายใจ ตามบัญชีเครือญาติ เอกสารหมายเลข ๑.๒ นางสายใจทำพินัยกรรมฉบับแรกวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ ตามพินัยกรรมเอกสารหมายเลข ๑.๑ ต่อมาทำพินัยกรรมฉบับที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ตามพินัยกรรมเอกสารหมายเลข ๑.๒ ความตามพินัยกรรมฉบับนี้ในข้อ ๓ ระบุให้ยกที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ ๒๖๗๗๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่โจทก์ นางสายใจเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลโรคทองอกตามเวชระเบียนผู้ป่วย เอกสารหมายเลข ๑.๓ ทั้งเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ตามแบบสรุปผลการตรวจและรักษาผู้ป่วย เอกสารหมายเลข ๑.๔ และเวชระเบียนผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เอกสารหมายเลข ๑.๒๑ จำเลยที่ ๑ นำหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข ๑.๗ และใบรับรองแพทย์เอกสารหมายเลข ๑.๘ ดำเนินการโอนที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามหนังสือสัญญาให้ที่ดินเอกสารหมายเลข ๑.๙ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำหนังสือสัญญาขายที่ดินพิพาทพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๓ ตามหนังสือสัญญาขายที่ดินเอกสารหมายเลข ๑.๑๑ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๓ ขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๔ ตามหนังสือสัญญาขายที่ดินเอกสารหมายเลข ๑.๑๓ จำเลยที่ ๔ นำที่ดินดังกล่าวจำนองเป็นประกันตามหนังสือสัญญาจำนองที่ดินเป็นประกันเอกสารหมายเลข ๑.๑๕ นางสายใจถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ตามสำเนามรณบัตรเอกสารหมายเลข ๑.๕ คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการแรกว่า หนังสือมอบอำนาจของนางสายใจตามเอกสารหมายเลข ๑.๗ เป็นเอกสารปลอมหรือไม่ ขณะลง

- ๖ -

ลายมือชื่อนางสายใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์หรือไม่ โจทก์มีสืบตำรวจเอกธนศ นายแพทย์สมศักดิ์ นายแพทย์ชลเกียรติ นายสมภพ นางสาวอัมภาวรรณ แพทย์หญิงสตรีรัตน์ โจทก์ นางนวลจันทร์ และนางสาวบุญมี เบิกความเป็นพยานว่า นางสายใจป่วยหนักในช่วงระยะเวลาที่อ้างว่า ทำหนังสือมอบอำนาจเพื่อโอนที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ จนไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอ โดยพินัยกรรมได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งว่ายกที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ ทั้งการรักษานั้นก็ใช้สิทธิจากทางราชการในราคาต่ำ จำเลยทั้งห้ามีจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ นายสมผล แพทย์หญิงสมศรี นางทีปสุรางค์ และนางสาวพิสมัย เบิกความเป็นพยาน เห็นว่า พยานโจทก์ปากนายแพทย์สมศักดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอโศกติก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เบิกความยืนยันว่า วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ นางสายใจเข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลด้วยสาเหตุกระดูกหัก จึงทำการผ่าตัดเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จากนั้นตรวจวินิจฉัยได้ว่านางสายใจกระดูกต้นขาหักเนื่องจากมะเร็งแพร่กระจาย วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จึงส่งต่อให้กับนายแพทย์ชลเกียรติ ข้อนี้นายแพทย์ชลเกียรติเบิกความตอบทนายโจทก์ถามได้ความสอดคล้องต้องกันว่า นางสายใจได้รับการรักษาที่แผนกรังสีรักษาจนเสร็จสิ้นการรักษาเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงอนุญาตให้กลับบ้านเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และนัดมาตรวจอีกครั้งในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยพยานโจทก์ปากนายแพทย์สมศักดิ์เบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้านว่า พยานได้ตรวจข้อมูลในเวชระเบียนและข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลแล้วเห็นว่า นางสายใจได้รักษากระดูก

- ๗ -

ต้นขาหักโดยผ่าตัดตามโลหะไว้และติดตามการรักษาต่อเนื่องมะเร็งระยะแพร่กระจายต่อตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตลอดระยะเวลาที่ทำการรักษาพบว่า นางสาวใจมีสติสัมปชัญญะดีทุกอย่าง ส่วนนายแพทย์ชลเกียรติก็เบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้านว่าในวันที่พบนางสาวใจครั้งแรกได้พูดคุยและสอบถามโดยละเอียด นางสาวใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี ส่วนครั้งสุดท้ายนางสาวใจมีอาการเหนื่อยง่ายแต่ยังคงมีสติสัมปชัญญะดีทุกครั้งนางสาวใจไม่มีลักษณะวิปลาสหรือสติเลอะเลือน สำหรับพยานโจทก์ปากแพทย์หญิง สตรีรัตน์แพทย์ประจำโรงพยาบาลโรคทรวงอกผู้ทำการรักษานางสาวใจและนางสาวอัมภาวรรณพยาบาลประจำสถาบันโรคทรวงอกเบิกความสอดคล้องต้องกันว่า วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ นางสาวใจหายใจไม่ได้ต้องใช้ท่อช่วยหายใจ ต้องทำการรักษาโดยให้ยารักษาโรคถุงลมโป่งพองเพื่อขยายหลอดลม เจาะน้ำออกจากปอด ทำการรักษาต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ จึงมีอาการดีขึ้น สามารถถอดท่อช่วยหายใจและถอดท่อระบายน้ำออกได้ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ พยานเห็นว่านางสาวใจยังมีอาการเหนื่อยแต่ก็มีอาการดีขึ้นมาก จึงอนุญาตให้กลับบ้านในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ พยานเบิกความตอบทนายโจทก์ว่าสามารถพูดคุยรู้เรื่อง นางสาวใจสามารถทำตามคำสั่งได้ ทั้งยังเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้านว่า นางสาวใจไม่มีอาการทางด้านจิตประสาท พูดคุยรู้เรื่อง พูดคุยโต้ตอบได้เป็นปกติ เหตุที่พยานอนุญาตให้กลับบ้านได้เพราะเห็นว่า นางสาวใจสามารถใช้ชีวิตที่บ้านได้ นอกจากนี้ นางสาวอัมภาวรรณยังเบิกความตอบ

- ๘ -

ทนายโจทก์ถามได้ความทำนองเดียวกันว่า นางสาวใจพูดคุ้ยรู้เรื่อง สื่อสารได้ เมื่อบอกให้ทำตามที่ตั้งก็ทำตามได้ นางสาวใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ไม่สับสน เห็นได้ว่า พยานโจทก์ในส่วนที่นางสาวใจเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลโรคทรวงอกในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ นั้น นางสาวใจคงมีอาการป่วยเฉพาะระบบทางหายใจไม่เกี่ยวข้องกับระบบประสาททั้งยังบ่งชี้ให้เห็นได้ว่ามีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี ส่วนการรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์นั้นได้ความตามที่นายแพทย์สมศักดิ์เบิกความยืนยันข้อมูลตามเวชระเบียนที่ระบุว่าการรักษาต่อเนื่องมะเร็งระยะแพร่กระจายตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นางสาวใจมีสติสัมปชัญญะดีทุกอย่าง เฉพาะอย่างยิ่งพยานยังเบิกความตอบทนายโจทก์ถามยืนยันว่า ในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ พยานได้พบกับนางสาวใจและพูดคุ้ยได้ตามปกติมีสติสัมปชัญญะดี การที่โจทก์อ้างนางนวลจันทร์และนางบุญมีเบิกความเป็นพยานนั้นนางนวลจันทร์กลับเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้านว่า พยานทราบว่านางสาวใจป่วยเป็นโรคมะเร็งแต่ไม่มีอาการทางประสาทหรือความจำ ส่วนนางบุญมีเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้าน ว่าแพทย์โรงพยาบาลโรคทรวงอกแจ้งว่านางสาวใจมีอาการหอบให้ใช้ออกซิเจนแต่ไม่ได้บอกවාให้ใช้ตลอดเวลา ซึ่งไม่ปรากฏว่านางสาวใจมีอาการทางประสาทเช่นเดียวกัน ส่วนที่โจทก์เบิกความอ้างว่านางสาวใจมีสติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์นั้น ก็เป็นความเชื่อของโจทก์เอง อันเป็นการขัดแย้งกับแพทย์ผู้ทำการรักษานางสาวใจและเป็นฝ่ายพยานโจทก์ ในทางตรงข้ามโจทก์

- ๙ -

เบิกความตอบทนายโจทก์ถามได้ความว่า โจทก์ไม่ได้เป็นคนรับนางสายใจออกจากโรงพยาบาลโรคทรวงอก คงเดินทางไปเยี่ยมที่บ้านพบเห็นมารดาที่มีสภาพอ่อนเพลีย ซึ่งก็ไม่ใช่ข้อยืนยันว่านางสายใจมีสติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์แต่อย่างใด สำหรับพยานจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปากแพทย์หญิงสมศรีน้องสาวของนางสายใจเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามว่า แม้พยานจะทำงานอยู่ต่างประเทศแต่ได้โทรศัพท์ติดต่อพูดคุยกับนางสายใจบ่อยๆ ครั้งสุดท้ายประมาณ ๑ เดือนก่อนที่นางสายใจจะถึงแก่ความตาย นางสายใจไม่เคยมีอาการเจ็บป่วยทางสติสัมปชัญญะ สามารถพูดคุยรู้เรื่องและแจ้งว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ดูแลค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลซึ่งมีราคาแพงมาก พยานปากนี้เป็นนำของโจทก์และจำเลยที่ ๑ ไม่ปรากฏว่ามีส่วนได้เสียหรือสาเหตุโกรธเคืองได้ที่จะต้องเบิกความให้การช่วยเหลือหรือเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งน่าจะเชื่อว่าเบิกความไปตามความเป็นจริงเฉพาะอย่างยิ่งได้ความตามที่จำเลยที่ ๑ เบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามว่าโจทก์เคยเบิกความต่อศาลจังหวัดนนทบุรียอมรับว่าได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปหาพยานที่ประเทศสหรัฐอเมริกาตามสำเนาจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เอกสารหมายเลข ๓๒๖ ซึ่งระบุใจความว่าโจทก์ให้ความเคารพนับถือพยานมาโดยตลอด เอกสารดังกล่าวระบุว่ามีข้อความเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ อันเป็นข้อสนับสนุนแสดงให้เห็นว่าพยานเป็นบุคคลที่น่าเชื่อสำหรับโจทก์มาโดยตลอด ทำให้คำของพยานมีน้ำหนักมากขึ้นอีก ที่โจทก์อ้างสืบตำรวจเอกธนศ เจ้าพนักงานที่ดินชำนาญการสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี สาขาชะอำ ว่าได้ตรวจสอบหนังสือมอบอำนาจแล้วมีลักษณะการ

- ๑๐ -

เขียนไม่ตรงกับลายมือชื่อที่นำมาแสดงเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุ พยานจึงแนะนำให้นำไปรับรองแพทย์ มาแสดง ข้อนี้จำเลยที่ ๒ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีเหตุโกรธเคืองกับโจทก์หรือส่วนได้เสียในทรัพย์สินใน พิษยกรรมเบิกความว่า เจ้าพนักงานที่ดินแจ้งให้พยานออกคำรับรองในฐานะแพทย์ผู้ทำการรักษา นางสาวใจว่ามีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ นางสาวใจไปหาพยานที่ โรงพยาบาลจุฬา พยานได้พูดคุยและเห็นว่า นางสาวใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี จึงลงลายมือชื่อ รับรองให้ โดยมีนางที่ปสุรางค์เบิกความสนับสนุนว่าได้เดินทางไปพบนางสาวใจเพื่อรับหนังสือ มอบอำนาจโดยไม่ปรากฏข้อพิรุณหรือเหตุขัดแย้งใด เมื่อจำเลยที่ ๑ นำเอกสารดังกล่าวกลับมาเพื่อให้ เจ้าพนักงานสอบสวนสิทธิทำนิติกรรม นางรจนา เป็นผู้สอบสวนสิทธิแล้วจึงเสนอให้สืบตำรวจเอก ธเนศพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งพยานได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีคำรับรองของแพทย์โดยถูกต้องทั้งเบิกความ ตอบทนายจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ถามค้านว่า เมื่อเจ้าหน้าที่นำเอกสารมาให้พยานตรวจสอบ พยานได้ ตรวจสอบแล้วเห็นว่าลีลาการเขียนคล้ายคลึงกัน จึงดำเนินการจดทะเบียนนิติกรรมให้ ดังนั้นการที่ โจทก์กล่าวอ้างว่านางสาวใจมีสติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์ขณะที่มอบอำนาจหรืออ้างว่ามีการปลอม ลายมือชื่อนางสาวใจนั้น เมื่อจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ให้การต่อสู้คดี ภาระการพิสูจน์จึงตกแก่โจทก์ แต่พยานโจทก์หลักฐานที่โจทก์ที่นำสืบมากลับชี้ชัดไปในทางที่ว่านางสาวใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ จนกระทั่งถึงแก่ความตาย ทั้งไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดที่จะแสดงให้เห็นว่ามีการปลอมลายมือชื่อของ นางสาวใจ พยานจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กับรับฟังได้ถึงมูลเหตุที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นผู้ช่วยกันดูแล

- ๑๑ -

รักษาพยาบาลแต่ฝ่ายเดียว พยานหลักฐานจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ รับฟังได้มีน้ำหนักมากกว่า ฟังได้ว่านางสายใจมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ในการมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๑ ดำเนินการโอนที่ดินโดยชอบแล้ว ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยค่าให้การจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อไปอีกกว่าเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนหรือไม่

พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความให้เป็นพับ /.

นางชุลีภรณ์ เฟื่องฟูง ตริยुทธานกุล

นางปิยะลักษณ์ บุญญกุล สมดี